

LIBRIS
COLECȚIA

We know
books

C O D U R I C O M E N T A T E

CODUL ADMINISTRATIV COMENTAT

EXPLICAȚII | JURISPRUDENȚĂ | DOCTRINĂ

VERGINIA VEDINAȘ (COORDONATOR)

ANEXE

ART. 365–638

VOLUMUL II

UNIVERSUL **JURIDIC**

BUCUREȘTI

2023

Abrevieri	7
-----------------	---

PARTEA A VI-A. STATUTUL FUNCȚIONARILOR PUBLICI, PREVEDERI APLICABILE PERSONALULUI CONTRACTUAL DIN ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ ȘI EVIDENȚA PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE	9
--	----------

Titlul I. Dispoziții generale	9
Art. 365. Obiectul reglementării	9
Art. 366. Dispoziții privind completarea cu normele speciale	13
Art. 367. Dispoziții privind completarea cu alte categorii de norme	15
Art. 368. Principii aplicabile conduitei profesionale a funcționarilor publici și personalului contractual din administrația publică	17
Titlul II. Statutul funcționarilor publici	25
Capitolul I. Dispoziții generale	25
Art. 369. Înființarea de funcții publice în cadrul autorităților și instituțiilor publice	25
Art. 370. Prerogative de putere publică	29
Art. 371. Funcționarul public	33
Art. 372. Corpul funcționarilor publici	35
Art. 373. Principiile care stau la baza exercitării funcției publice	38
Art. 374. Exercițarea raporturilor de serviciu	44
Art. 374 ¹	49
Art. 375. Exercițarea raporturilor de serviciu pe perioadă determinată	51
Art. 376. Drepturile și obligațiile funcționarilor publici numiți pe perioadă determinată	54
Art. 377. Exercițarea raportului de serviciu prin raportare la durata timpului de muncă	56
Art. 378. Ocuparea unei funcții publice în baza unui raport de serviciu cu timp parțial	58
Art. 379. Ocuparea unei funcții publice în baza unui raport de serviciu cu timp parțial	61
Art. 380. Statutele speciale	61
Art. 381. Condiții de derogare a statutelor speciale de la prevederile prezentului cod	65
Art. 382. Categorii de personal bugetar cărora nu li se aplică prevederile privind funcționarii publici	66
Capitolul II. Clasificarea funcțiilor publice. Categorii de funcționari publici	68
Art. 383. Categorii de funcții publice	68
Art. 384. Stabilirea funcțiilor publice specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale	71
Art. 385. Funcțiile publice de stat, teritoriale și locale	76
Art. 386. Clasificarea funcțiilor publice în funcție de nivelul studiilor necesare	79

Art. 387. Clasificarea funcțiilor publice în funcție de nivelul atribuțiilor titularilor acestora.....	81
Art. 388. Funcționari publici debutanți și definitivi	85
Art. 389. Înalții funcționari publici	86
Art. 390. Funcționarii publici de conducere	99
Art. 391. Stabilirea numărului total de funcții publice de conducere în cadrul fiecărei autorități sau instituții publice	101
Art. 392. Funcționarii publici de execuție	103
Art. 393. Gradele profesionale ale funcționarilor publici de execuție.....	104
Capitolul III. Categoria înalților funcționari publici.....	106
Art. 394. Ocuparea funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici.....	106
Art. 395. Programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici	124
Art. 396. Competența de gestionare a concursului de selecție și a concursului de promovare pentru funcțiile publice din categoria înalților funcționari publici	129
Art. 397. Competența de emitere a actelor administrative privind raporturile de serviciu ale înalților funcționari publici	138
Art. 398. Evaluarea performanțelor individuale ale înalților funcționari publici.....	143
Art. 399. Norme de aplicare – procedura de organizare a concursului de selecție și a concursului de promovare pentru ocuparea funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici	148
Capitolul IV. Managementul funcției publice și al funcționarilor publici și Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public.....	150
<i>Secțiunea 1. Managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici</i>	150
Art. 400. Agenția Națională a Funcționarilor Publici	150
Art. 401. Atribuțiile Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.....	155
Art. 402. Procedura de stabilire și revizuire a structurii de funcții publice și de modificare a calității posturilor	165
Art. 403. Legitimarea procesuală activă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.....	168
Art. 404. Gestiunea resurselor umane de către autoritățile și instituțiile publice	170
Art. 405. Stabilirea structurii de posturi	171
Art. 406. Transformarea posturilor de natură contractuală în funcții publice ...	172
Art. 407. Stabilirea de funcții publice	174
Art. 408. Obligația respectării drepturilor de carieră în cazul reorganizării autorității sau instituției publice	176
<i>Secțiunea a 2-a. Structura de posturi și structura de funcții publice</i>	177
Art. 409. Comunicarea modificărilor intervenite în situația posturilor și a funcționarilor publici	177
<i>Secțiunea a 3-a. Dosarul profesional al funcționarilor publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice</i>	179
Art. 410. Întocmirea dosarului profesional.....	179

<i>Secțiunea a 4-a. Evidența personalului plătit din fonduri publice. Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public.</i>	181
Art. 411. Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public.....	181
Capitolul V. Drepturi și îndatoriri.....	184
<i>Secțiunea 1. Drepturile funcționarilor publici</i>	184
Art. 412. Dreptul la opinie.....	184
Art. 413. Dreptul la tratament egal.....	188
Art. 414. Dreptul de a fi informat.....	192
Art. 415. Dreptul de asociere sindicală.....	196
Art. 416. Dreptul la grevă.....	200
Art. 417. Drepturile salariale și alte drepturi conexe.....	204
Art. 418. Dreptul la asigurarea uniformei.....	214
Art. 419. Durata normală a timpului de lucru.....	215
Art. 420. Dreptul de a fi ales sau numit într-o funcție de autoritate sau demnitate publică.....	218
Art. 421. Dreptul la concediu.....	220
Art. 422. Dreptul la un mediu sănătos la locul de muncă.....	223
Art. 423. Dreptul la asistență medicală, proteze și medicamente.....	226
Art. 424. Dreptul la recunoașterea vechimii în muncă, în specialitate și în grad profesional.....	228
Art. 425. Dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale de stat.....	231
Art. 426. Drepturi ale membrilor familiei funcționarului public, în situația decesului acestuia.....	233
Art. 427. Dreptul la protecția legii.....	234
Art. 428. Dreptul de a fi despăgubit pentru prejudiciile materiale suferite din culpa autorității sau instituției publice.....	237
Art. 429. Desfășurarea de activități în sectorul public și în sectorul privat.....	239
<i>Secțiunea a 2-a. Îndatoririle funcționarilor publici</i>	240
Art. 430. Respectarea Constituției și a legilor.....	240
Art. 431. Profesionalismul și imparțialitatea.....	242
Art. 432. Obligații în exercitarea dreptului la libera exprimare.....	246
Art. 433. Asigurarea unui serviciu public de calitate.....	249
Art. 434. Loialitatea față de autoritățile și instituțiile publice.....	252
Art. 435. Obligația de a informa autoritatea sau instituția publică cu privire la situația personală generatoare de acte juridice.....	254
Art. 436. Interdicții și limitări în ceea ce privește implicarea în activitatea politică.....	256
Art. 437. Îndeplinirea atribuțiilor.....	260
Art. 438. Limitele delegării de atribuții.....	262
Art. 439. Păstrarea secretului de stat, secretului de serviciu și confidențialitatea.....	267
Art. 440. Interdicția privind acceptarea donațiilor sau a altor avantaje.....	270
Art. 441. Utilizarea responsabilă a resurselor publice.....	272
Art. 442. Subordonarea ierarhică.....	274
Art. 443. Folosirea imaginii proprii.....	276
Art. 444. Limitarea participării la achiziții, concesiuni sau închirieri.....	277

Art. 445. Respectarea regimului juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților	278
Art. 446. Activitatea publică.....	282
Art. 447. Conduita în relațiile cu cetățenii.....	286
Art. 448. Conduita în cadrul relațiilor internaționale	289
Art. 449. Obiectivitate și responsabilitate în luarea deciziilor	291
Art. 450. Obligația respectării regimului cu privire la sănătate și securitate în muncă	296
<i>Secțiunea a 3-a. Consilierea etică a funcționarilor publici și asigurarea informării și a raportării cu privire la normele de conduită</i>	<i>299</i>
Art. 451. Obligațiile autorităților și instituțiilor publice cu privire la asigurarea consilierii etice a funcționarilor publici și a informării și a raportării cu privire la normele de conduită	299
Art. 452. Consilierul de etică	303
Art. 453. Incompatibilități cu calitatea de consilier de etică	306
Art. 454. Atribuțiile consilierului de etică	308
Art. 455. Evaluarea activității consilierului de etică	310
Art. 456. Încetarea calității de consilier de etică	312
Art. 457. Informarea publicului cu privire la respectarea obligațiilor și a normelor de conduită	315
<i>Secțiunea a 4-a. Formarea și perfecționarea profesională a funcționarilor publici.....</i>	<i>317</i>
Art. 458. Formarea și perfecționarea profesională	317
Art. 459. Planul de perfecționare profesională a funcționarilor publici.....	321
<i>Secțiunea a 5-a. Regimul incompatibilităților și conflictului de interese în exercitarea funcțiilor publice.....</i>	<i>323</i>
Art. 460. Regimul incompatibilităților în exercitarea funcțiilor publice.....	323
Art. 461. Raporturi ierarhice directe cu membri ai familiei.....	328
Art. 462. Funcții sau activități care nu sunt incompatibile cu funcția publică ...	329
Art. 463. Conflictul de interese privind funcționarii publici	330
Capitolul VI. Cariera funcționarilor publici	332
<i>Secțiunea 1. Recrutarea funcționarilor publici.....</i>	<i>332</i>
Art. 464. Dobândirea calității de funcționar public	332
Art. 465. Condiții de ocupare a unei funcții publice	335
Art. 466. Ocuparea funcțiilor publice	343
Art. 467. Concursul pentru ocuparea unei funcții publice.....	346
Art. 468. Condiții de vechime în specialitatea studiilor la ocuparea funcțiilor publice de execuție și de conducere.....	352
Art. 469. Competența de organizare și desfășurare a concursului național și a concursului pe post	354
Art. 470. Notificarea prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici cu privire la organizarea concursurilor pe post.....	361
Art. 471. Amânarea organizării concursului sau examenului la inițiativa autorităților și instituțiilor publice	363
Art. 472. Accesul persoanelor cu dizabilități în funcția publică.....	366
<i>Secțiunea a 2-a. Numirea funcționarilor publici.....</i>	<i>368</i>
Art. 473. Numirea în funcții publice	368

Art. 474. Perioada de stagiu.....	371
Art. 475. Finalizarea perioadei de stagiu.....	375
<i>Secțiunea a 3-a. Promovarea funcționarilor publici și evaluarea performanțelor profesionale</i>	377
Art. 476. Promovarea în funcția publică	377
Art. 477. Condiții generale privind promovarea în funcția publică	378
Art. 478. Promovarea în grad profesional	379
Art. 479. Condiții pentru concursul sau examenul de promovare în grad profesional	381
Art. 480. Promovarea în clasă.....	382
Art. 481. Condiții pentru examenul de promovare în clasă.....	384
Art. 482. Promovarea în funcția publică de conducere și în funcția publică din categoria înalților funcționari publici	385
Art. 483. Condiții pentru concursul sau examenul de promovare în funcția publică de conducere și în funcția publică din categoria înalților funcționari publici.....	386
Art. 484. Competența de organizare a concursului de promovare în funcția publică de conducere.....	388
Art. 485. Evaluarea performanțelor individuale ale funcționarilor publici	389
Art. 486. Perioada de stagiu a managerilor publici.....	397
Capitolul VII. Acorduri colective. Comisii paritare	401
Art. 487. Acordurile colective	400
Art. 488. Comisiile paritare	408
Art. 489. Rolul și atribuțiile comisiilor paritare	410
Capitolul VIII. Sancțiunile disciplinare și răspunderea funcționarilor publici	413
Art. 490. Tipuri de răspundere.....	413
Art. 491. Răspunderea în solidar cu autoritatea sau cu instituția publică.....	416
Art. 492. Răspunderea administrativ-disciplinară	419
Art. 493. Aplicarea sancțiunilor disciplinare.....	431
Art. 494. Comisia de disciplină	436
Art. 495. Căi de atac	446
Art. 496. Cazierul administrativ	450
Art. 497. Radierea sancțiunilor disciplinare	452
Art. 498. Răspunderea contravențională	455
Art. 499. Răspunderea civilă	457
Art. 500. Ordinul sau dispoziția de imputare	459
Art. 501. Măsuri suplimentare asociate angajării răspunderii penale	463
Capitolul IX. Modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu	466
<i>Secțiunea 1. Modificarea raportului de serviciu</i>	466
Art. 502. Modalități de modificare a raporturilor de serviciu	466
Art. 503. Mobilitatea în cadrul categoriei înalților funcționari publici.....	470
Art. 504. Delegarea	474
Art. 505. Detașarea	477
Art. 506. Transferul	480
Art. 507. Mutarea	484
Art. 508. Drepturi ale funcționarului public în situația mutării	488

Art. 509. Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere sau din categoria înalților funcționari publici.....	490
Art. 510. Dispunerea exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere	493
Art. 511. Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere sau din categoria înalților funcționari publici temporar vacante	494
<i>Secțiunea a 2-a. Suspendarea raportului de serviciu.....</i>	<i>498</i>
Art. 512. Suspendarea raporturilor de serviciu. Tipuri de suspendare	498
Art. 513. Suspendarea de drept a raporturilor de serviciu.....	501
Art. 514. Suspendarea raportului de serviciu la inițiativa funcționarului public	507
Art. 515. Suspendarea raportului de serviciu prin acordul părților.....	511
<i>Secțiunea a 3-a. Încetarea raportului de serviciu</i>	<i>513</i>
Art. 516. Încetarea raporturilor de serviciu	513
Art. 517. Încetarea de drept a raportului de serviciu	513
Art. 518. Reorganizarea autorității sau instituției publice	518
Art. 519. Eliberarea din funcția publică	521
Art. 520. Destituirea din funcția publică.....	524
Art. 521. Demisia	525
Art. 522. Efectele juridice ale demisiei	526
Art. 523. Renunțarea la demisie.....	527
Art. 524. Drepturi și obligații ale funcționarului public la modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu.....	531
Art. 525. Corpul de rezervă.....	534
Art. 526. Redistribuirea funcționarilor publici.....	535
Art. 527. Anularea actului administrativ de încetare a raportului de serviciu	538
Capitolul X. Actele administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea, sancționarea și încetarea raporturilor de serviciu și actele administrative de sancționare disciplinară.....	540
<i>Secțiunea 1. Dispoziții comune</i>	<i>540</i>
Art. 528. Dispoziții comune privind actele administrative	540
<i>Secțiunea a 2-a. Tipuri de acte administrative</i>	<i>546</i>
Art. 529. Actul administrativ de numire în funcția publică.....	546
Art. 530. Actul administrativ de modificare a raporturilor de serviciu.....	556
Art. 531. Actul administrativ de suspendare a raporturilor de serviciu	559
Art. 532. Actul administrativ de sancționare disciplinară	562
Art. 533. Actul administrativ de încetare a raporturilor de serviciu	565
Art. 534. Obligația de comunicare a actelor administrative privind cariera funcționarilor publici	568
<i>Secțiunea a 2¹-a. Dispoziții comune privind informațiile referitoare la raportul de serviciu al funcționarului public.....</i>	<i>570</i>
Art. 534 ¹ . Informații referitoare la raportul de serviciu al funcționarului public	570
Art. 534 ² . Termenele de comunicare a informațiilor referitoare la raportul de serviciu al funcționarului public	572

<i>Secțiunea a 3-a. Nulitatea actelor administrative și competența de soluționare a cauzelor care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public</i>	575
Art. 535. Nulitatea de drept	575
Art. 536. Competența de soluționare a cauzelor care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public.....	577
<i>Secțiunea a 4-a. Contravenții și sancțiuni</i>	582
Art. 537. Contravențiile și sancțiunile	582
Titlul III. Personalul contractual din autoritățile și instituțiile publice	588
Capitolul I. Prevederi generale aplicabile personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice	588
Art. 538. Obiectul de reglementare	588
Art. 539. Clasificarea funcțiilor ce pot fi ocupate de personalul contractual	590
Art. 540. Înființarea postului	592
Art. 541. Rolul și atribuțiile personalului contractual.....	595
Art. 542. Contractul individual de muncă.....	597
Art. 543. Contractul de management	601
Capitolul II. Personalul contractual încadrat la cabinetul demnitarilor și aleșilor locali și la cancelaria prefectului.....	603
Art. 544. Persoanele care au dreptul de a avea cabinet sau cancelarie în subordine	603
Art. 545. Structura cabinetului și a cancelariei	605
Art. 546. Numărul de posturi din cadrul cabinetului și cancelariei	605
Art. 547. Salarizarea personalului din cadrul cabinetului și cancelariei.....	607
Art. 548. Numirea și eliberarea personalului din cadrul cabinetului și cancelariei.....	608
Capitolul III. Drepturi și obligații ale personalului contractual din administrația publică, precum și răspunderea acestuia	610
Art. 549. Drepturi și obligații ale personalului contractual în conformitate cu legislația muncii.....	610
Art. 550. Depunerea declarațiilor de avere și de interese	613
Art. 551. Alte drepturi și obligații specifice personalului contractual.....	615
Art. 552. Salarizarea personalului contractual.....	617
Art. 553. Tipurile de răspundere a personalului contractual	619
Capitolul IV. Încadrarea și promovarea personalului contractual	621
Art. 554. Încadrarea și promovarea personalului contractual	621
Art. 555. Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții de conducere de către personalul contractual	624
Art. 556. Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea unor drepturi ale personalului contractual	624
Capitolul V. Managementul personalului contractual din administrația publică și gestiunea raporturilor juridice	626
Art. 557. Gestiunea curentă a personalului contractual și a funcțiilor exercitate de acesta	626
Art. 558. Coordonarea și controlul normelor de conduită pentru personalul contractual	628

Art. 559. Soluționarea sesizărilor cu privire la încălcarea normelor de conduită de către personalul contractual	630
Art. 560. Asigurarea transparenței cu privire la respectarea normelor de conduită	631
Art. 561. Personalul contractual din cadrul autorităților administrative autonome	632
Art. 562. Alte dispoziții legale aplicabile personalului contractual	633
PARTEA A VII-A. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ	635
Titlul I. Dispoziții generale	635
Art. 563. Răspunderea juridică	635
Art. 564. Formele răspunderii juridice în administrația publică	638
Art. 565. Răspunderea administrativă	640
Art. 566. Formele răspunderii administrative	643
Art. 567. Principiile răspunderii administrative	648
Titlul II. Răspunderea administrativ-disciplinară	651
Art. 568. Definiția	651
Art. 569. Abaterea disciplinară	654
Art. 570. Subiecții răspunderii administrativ-disciplinare	655
Art. 571. Individualizarea sancțiunii administrativ-disciplinare	657
Titlul III. Răspunderea administrativ-contravențională	661
Art. 572. Definiție	661
Titlul IV. Răspunderea administrativ-patrimonială	663
Art. 573. Definiție	663
Art. 574. Condițiile răspunderii exclusive a autorităților și instituțiilor publice pentru prejudiciile de natură materială sau morală produse ca urmare a curențelor organizatorice sau funcționale ale unor servicii publice	666
Art. 575. Răspunderea administrativ-patrimonială solidară pentru prejudicii cauzate prin acte administrative	669
Art. 576. Răspunderea administrativ-patrimonială solidară pentru prejudicii cauzate în legătură cu punerea în valoare a bunurilor și a serviciilor publice	672
Art. 577. Condițiile răspunderii administrativ-patrimoniale	674
Art. 578. Răspunderea patrimonială a personalului autorităților sau instituțiilor publice în legătură cu atribuțiile delegate	676
Art. 579. Exonerarea de răspundere	677
PARTEA A VIII-A. SERVICII PUBLICE	679
Titlul I. Principiile și clasificarea serviciilor publice	679
Art. 580. Principiile specifice aplicabile serviciilor publice	679
Art. 581. Categorii de servicii publice	691
Art. 582. Obligațiile de serviciu public	695
Art. 583. Respectarea legislației Uniunii Europene privind serviciile	699
Art. 584. Serviciile de interes economic general	702
Art. 585. Serviciile non-economice de interes general	706

Titlul II. Reglementarea și înființarea serviciilor publice	708
Art. 586. Stabilirea caracterului de serviciu public.....	708
Art. 587. Actul de reglementare a unui serviciu public	712
Art. 588. Competența de reglementare în domeniul serviciilor publice	715
Art. 589. Competența de înființare/organizare a structurii responsabile cu furnizarea/prestarea serviciilor publice	718
Titlul III. Gestiunea serviciilor publice	720
Art. 590. Modalitățile de gestiune ale unui serviciu public	720
Art. 591. Gestiunea directă	721
Art. 592. Gestiunea delegată	725
Art. 593. Actul de delegare pentru serviciile de interes economic general	731
Art. 594. Competența de monitorizare și control a modului de prestare a serviciilor publice.....	735
Titlul IV. Desființarea serviciilor publice	741
Art. 595. Situații de desființare a serviciilor publice	741
Art. 596. Competența de desființare sau dizolvare a structurii responsabile cu furnizarea/prestarea serviciilor publice	742
 PARTEA A IX-A. DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE	745
Art. 597	745
Art. 598	750
Art. 599	751
Art. 600	752
Art. 601	753
Art. 602	754
Art. 603	754
Art. 604	755
Art. 605	756
Art. 606	757
Art. 607	759
Art. 608	760
Art. 609	761
Art. 610	762
Art. 610 ¹	763
Art. 611	765
Art. 612	766
Art. 613	767
Art. 614	768
Art. 615	769
Art. 616	771
Art. 617	772
Art. 618	774
Art. 619	778
Art. 620	780
Art. 621	782
Art. 622	783

Art. 623	784
Art. 624	785
Art. 625	786
Art. 626	788
Art. 627	789
Art. 628	790
Art. 629	791
Art. 630	791
Art. 631	792
Art. 632	793

PARTEA A X-A. MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI ADUSE ALTOR ACTE ÎN VIGOARE.....

794

Art. 633	794
Art. 634	794
Art. 635	796
Art. 636	797
Art. 637	798
Art. 638	799

Anexa nr. 1

PROCEDURĂ de organizare și publicare a monitoarelor oficiale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, în format electronic..... 802

Anexa nr. 2

LISTA cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului 806

Anexa nr. 3

LISTA cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al județului 808

Anexa nr. 4

LISTA cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al comunei, al orașului sau al municipiului 809

Anexa nr. 5

LISTA cuprinzând funcțiile publice 811

Anexa nr. 5¹

Echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcții publice generale din cadrul unor autorități și instituții publice 817

Anexa nr. 6

METODOLOGIA pentru realizarea procesului de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici aplicabilă pentru activitatea desfășurată începând cu 1 ianuarie 2020, precum și pentru realizarea procesului de evaluare a activității funcționarilor publici debutanți numiți în funcția publică ulterior datei de 1 ianuarie 2020 854

Anexa nr. 7

NORME privind modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura disciplinară 878

PARTEA A VI-A

**STATUTUL FUNCȚIONARILOR PUBLICI, PREVEDERI
APLICABILE PERSONALULUI CONTRACTUAL
DIN ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ ȘI EVIDENȚA
PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE**

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

◆ **Art. 365. Obiectul reglementării**

(1) Prezenta parte reglementează normele generale privind:

a) regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369;

b) regimul specific al personalului contractual din administrația publică;

c) asigurarea evidenței personalului plătit din fonduri publice.

(2) Dispozițiile cuprinse în prezenta parte se aplică:

a) autorităților și instituțiilor publice, precum și altor persoane juridice în cadrul cărora își desfășoară activitatea categoriile de personal prevăzute în legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;

b) funcționarilor publici, personalului angajat cu contract individual de muncă sau cu contract de management, precum și altor categorii de personal plătit din fonduri publice.

 Legislație: Constituția României (republicată în M. Of. nr. 767 din 31 octombrie 2003); Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii (republicată în M. Of. nr. 345 din 18 mai 2011); Legea nr. 62/2011 a dialogului social (republicată în M. Of. nr. 625 din 31 august 2012).

 Bibliografie: V. Vedinaș, *Statutul funcționarilor publici (Legea nr. 188/1999). Comentarii, legislație, doctrină și jurisprudență*, ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, București, 2016, p. 24; C. Clipa, *Drept administrativ. Teoria funcției publice. (II) Noțiunea de funcție publică și categoria de funcționar public. Dreptul aplicabil. Răspunderea juridică a funcționarilor publici*, Ed. Hamangiu, București, 2013, p. 7; T.N. Godeanu, *Considerații generale privind modul de reglementare a situației juridice a personalului din sectorul bugetar în proiectul de Cod administrativ*, în E. Bălan, C. Iftene, D. Troanță, M. Văcărelu (ed.), „Codificarea administrativă. Abordări doctrinare și cerințe practice”, Ed. Wolters Kluwer, București, 2018, p. 272.

 Jurisprudență: CCR, dec. nr. 818/2017 (publicată în M. Of. nr. 311 din 10 aprilie 2018).

 COMENTARIU

Cuprins

§1. Considerații prelabile privind Partea a VI-a și conținutul art. 365.....	10
§2. Raporturile dintre funcționarii publici și personalul contractual, pe de o parte, și autoritățile/instituțiile publice, pe de altă parte.....	11

§3. Evidența personalului plătit din fonduri publice.....	12
§4. Subiectele de drept cărora li se aplică prevederile Părții a VI-a.....	12

§1. Considerații prealabile privind Partea a VI-a și conținutul art. 365

Partea a VI-a a Codului administrativ este consacrată reglementării personalului din cadrul autorităților și instituțiilor publice, personal care include două categorii: pe de o parte, *funcționarii publici*, iar pe de altă parte, *personalul contractual*. Consacrarea unor reguli speciale pentru personalul contractual din cadrul autorităților și instituțiilor publice este un element de noutate pentru dreptul românesc, unde nu s-au regăsit reglementări care să particularizeze această categorie de personal. Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care a fost abrogată prin art. 597 C. adm., prevedea regula conform căreia dispozițiile Statutului nu se aplică unor categorii de personal, între care se regăsea și *personalul contractual din cadrul structurilor de protocol, întreținere, secretariat etc.* Rezultă, de o manieră implicită, că pentru determinarea regimului funcțiilor ocupate de persoanele respective, ca și a statutului titularilor lor, urmau să fie aplicabile prevederile legislației muncii, în frunte cu Codul muncii.

O observație, relativ critică, facem cu privire la aspectul **tehnicii de redactare**. Astfel, art. 365, atunci când determină, la alin. (1), **obiectul reglementării** menționează, la lit. a), *regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369*, iar la lit. b), *regimul specific al personalului contractual din administrația publică*. În opinia noastră, **cele două texte, ale lit. a) și b), ar fi trebuit reglementate într-o viziune unitară, astfel încât să se refere la situația juridică a personalului, nu unul la raporturile dintre funcționarii publici și autorități, iar celălalt la regimul juridic al personalului contractual.**

Considerăm că, spre a realiza acest obiectiv, cele două texte ar fi putut avea următorul conținut: „(1) Prezenta parte reglementează normele generale privind: a) regulile aplicabile funcționarilor publici din cadrul autorităților și instituțiile publice prevăzute la art. 369 și regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și aceste autorități/instituții; b) regulile specifice aplicabile personalului contractual din cadrul autorităților și instituțiile publice și regimul general al raporturilor juridice dintre personalul contractual și aceste autorități/instituții”, modificare pe care o propunem de lege ferenda.

Pe lângă faptul că se consacră o viziune unitară de reglementare, soluția pe care o propunem mai elimină două *insuficiențe* pe care le are textul.

Prima vizează referirea la *personalul contractual din administrația publică*, care ni se pare restrictivă, dat fiind faptul că **textul vizează nu doar administrația publică, ci întreg sectorul public.**

Cea de-a doua reprezintă un element de rigoare a limbajului juridic, ale cărui constante utilizează termenul *regim juridic* pentru *lucruri* și termenul *statut juridic* pentru *persoane*. Noțiunea de *statut juridic* nu se confundă cu *situația statutară sau reglementară a funcționarilor publici*. Pentru a nu ne pierde însă în aceste subtilități lingvistice, apreciem că formula pe care am propus-o este îndestulătoare.

Aspectul novator al Părții a VI-a a Codului constă astfel în reglementarea unor reguli juridice speciale care se aplică salariaților din sistemul public. Înțelegem că ei sunt și rămân salariați, însă locul unde își desfășoară activitatea obligă ca în comportamentul lor profesional să se regăsească anumite drepturi și obligații, care îi apropie de funcționarii publici, fără a-i transforma în funcționari publici. Această rațiune a stat la baza adopției unui Cod de conduită a personalului contractual, aprobat prin Legea nr. 477/2004,

care, într-o proporție consistentă, prelua dispozițiile Codului de conduită a funcționarilor publici, aprobat prin Legea nr. 7/2004, ambele reglementări abrogate de Codul administrativ. Însă, după cum a remarcat doctrina de specialitate, „(...) până în prezent, personalul (contractual) din sectorul bugetar nu a beneficiat de reglementare distinctă, fiind aplicabile dispozițiile legislației muncii” (T.N. Godeanu, *op. cit.*, p. 272).

§2. Raporturile dintre funcționarii publici și personalul contractual, pe de o parte, și autoritățile/instituțiile publice, pe de altă parte

În conținutul Părții a VI-a a Codului administrativ regăsim astfel încorporată întreaga legislație care se aplica, până la adoptarea lui, funcționarilor publici, mai exact Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, precum și Legea nr. 477/2004 referitoare la conduita personalului contractual din sectorul public. Regăsim încorporate în Codul administrativ și prevederi din două hotărâri ale Guvernului care reglementau anterior *normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină* – fosta H.G. nr. 1344/2007 (publicată în M. Of. nr. 768 din 13 noiembrie 2007) – și, respectiv, *evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici*, care erau cuprinse în H.G. nr. 611/2008 pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici (publicată în M. Of. nr. 530 din 14 iulie 2008), în obiectul de reglementare al căreia intrau și materiile evaluării și promovării. În urma unor decizii ale Curții Constituționale, prezentate și comentate la capitolele din Cod care reglementează aceste materii, s-a impus reglementarea prin lege atât a evaluării și promovării, cât și a regimului răspunderii disciplinare, în Anexele nr. 6 și nr. 7 ale Codului administrativ.

În funcție de istoricul normelor cuprinse în această parte a Codului, putem identifica două categorii:

a) norme care au existat anterior ca reglementări de sine stătătoare, care au fost încorporate, sub formă de *titluri*, în conținutul Părții a VI-a, între care se regăsesc cele cuprinse în Legile nr. 188/1999, nr. 7/2004 și nr. 477/2004;

b) norme care nu se regăseau anterior în legislație, care, la rândul lor, sunt de două categorii:

- dispoziții cu caracter de ansamblu, care reglementează o instituție juridică și căreia îi conferă astfel o identitate proprie, respectiv *personalul contractual din sectorul public*;

- prevederi cu caracter de noutate, care, pe de o parte, preiau, iar pe de altă parte, completează și îmbogățesc conținutul reglementărilor care făceau obiectul unor acte normative distincte, cum ar fi legile nr. 188/1999, nr. 7/2004 și nr. 477/2004, care au fost „*topite*” și „*contopite*” în Cod, în sensul că ele nu au fost preluate *tale quale*, ci cu modificarea conținutului unor articole, abrogarea altora, schimbarea regimului categoriilor juridice pe care le reglementează. Exemplificăm cu regimul recrutării într-o funcție publică, modificat substanțial, după cum se va arăta în comentariul textelor care vizează acest element al statutului funcționarilor publici.

Astfel cum am arătat în secțiunea anterioară, *raporturile dintre funcționari și autoritățile și instituțiile publice* sunt doar o parte dintre reglementările acestei părți. Partea cea mai consistentă a ei constă în regulile care compun situația statutară/reglementară a funcționarilor publici, care include sau presupune și raporturile pe care aceștia le au cu autoritățile și instituțiile publice din structura cărora fac parte. Astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, „*funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și*

responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome, iar activitățile desfășurate de funcționarii publici implică exercitarea prerogativelor de putere publică” (Decizia nr. 818/2017, par. 14).

§3. Evidența personalului plătit din fonduri publice

Cel de-al doilea obiect de reglementare a Părții a VI-a o reprezintă *evidența personalului plătit din fonduri publice*. Reguli privind această materie se regăseau și în vechea reglementare, respectiv în Legea nr. 188/1999, însă ele făceau referire doar la evidența funcționarilor publici. În contextul în care și personalul contractual din sectorul public a dobândit un statut juridic cu anumite particularități, care îl detașează de restul personalului contractual, care își desfășoară activitatea în sistemul privat, este firesc ca materia evidenței să fie reglementată pentru ambele categorii. Un argument în plus îl reprezintă adoptarea unui sistem unitar de salarizare a întregului personal plătit din fonduri publice, reprezentat de Legea nr. 153/2016, în care se includ atât funcționarii publici, cât și personalul contractual, ceea ce impune să existe o evidență a acestuia, pentru a se asigura și repartiza fondurile necesare salarizării lui.

Rolul *evidenței* l-am considerat necesar și atunci când am avut în vedere doar funcționarii publici, dar și în prezent, când prin Codul administrativ se prefigurează necesitatea realizării evidenței întregului personal din sectorul public. Dacă acesta este diferit, în funcție de situația juridică, statutară sau contractuală, ceea ce îl unește este faptul că, indiferent de categorie, fiecare membru al acestui personal este plătit din fonduri publice.

Diferența între funcționarii publici și salariați nu este suficient de împărțită sau de bine înțeleasă în doctrină sau jurisprudență. Nu de puține ori, însăși Curtea Constituțională se referă la *funcționari* ca la *salariați*, recunoscând însă că este vorba despre niște *salariați speciali, atipici*, care se supun unor reguli speciale. Dincolo de aceste aspecte, trebuie să fim conștienți că în orice domeniu, inclusiv în cel al gestionării personalului din sectorul public, prima condiție este **să cunoști personalul, să ai informațiile necesare** sub aspect cantitativ, calitativ, al grupelor de vârstă, categorii, studii etc.

De aceea, realizarea *sistemului electronic național de evidență a ocupării în sectorul public*, care este administrat de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, este un obiectiv de o semnificație deosebită.

§4. Subiectele de drept cărora li se aplică prevederile Părții a VI-a

În alin. (2) al art. 365 regăsim precizate subiectele de drept cărora li se aplică dispozițiile Părții a VI-a a Codului administrativ.

O *primă categorie* o reprezintă *persoanele juridice de drept public în cadrul cărora își desfășoară activitatea categoriile de personal reglementate în această parte a Codului*. Ele sunt menționate la **art. 369 C. adm.** și vizează autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală, inclusiv cele cu statut autonom, conform Constituției, administrația publică locală, structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale, Parlamentului României și autorității judecătorești, astfel cum sunt ele dezvoltate la comentariul acestui articol. În ceea ce privește categoria *autorităților administrației publice centrale autonome*, am semnalat, într-o lucrare anterioară a noastră, că

sintagma prin care ea se evocă este parțial corectă, în sensul în care **nu toate autoritățile autonome fac parte din puterea executivă**, regăsindu-se și **autorități administrative autonome, care, prin statutul lor, excedează clasicei trinități a puterilor în stat**, cum ar fi Curtea de Conturi, Avocatul Poporului sau Curtea Constituțională, în cadrul cărora se creează funcții publice (V. Vedinaș, *op. cit.*, p. 24).

O a doua categorie vizează persoanele care își desfășoară activitatea în sectorul public. Avem în vedere: *funcționarii publici*, care reprezintă o categorie specifică și tradițională, în egală măsură, care își desfășoară activitatea în baza unui act de numire într-o funcție publică într-o autoritate sau instituție publică, „fiind exclusă ipoteza ca un funcționar public să fie (sau să poată fi) numit în structura de personal a unei persoane juridice de drept privat” (C. Clipa, *op. cit.*, p. 7); *personalul contractual*, respectiv salariații, care sunt angajați în baza unui contract individual de muncă; *personalul contractual* cu statut de *manager*, care este angajat în baza unui contract de management. Practic, sintagma de „*personal contractual*” are o accepțiune extinsă, care excedează celei utilizate în legislația muncii, ea incluzând două categorii de persoane: *cele care sunt încadrate în baza unui contract individual de muncă și cele care și desfășoară activitatea în baza unui contract de management*.

În concluzie, prin acest prim articol al Părții a VI-a a Codului administrativ se determină, într-o logică firească și conformă normelor de redactare a actelor normative, elementele esențiale ale conținutului acestei părți, respectiv *obiectul de reglementare* și, derivat din acesta, *subiectele care cad sub incidența normelor* cuprinse în această parte.

◆ **Art. 366. Dispoziții privind completarea cu normele speciale**

Prezenta parte constituie cadrul general în materia funcției publice și a funcționarilor publici și se aplică și funcționarilor publici cu statut special, acolo unde legea specială nu prevede altfel.

 Legislație: Constituția României (republicată în M. Of. nr. 767 din 31 octombrie 2003); Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii (republicată în M. Of. nr. 345 din 18 mai 2011).

 Bibliografie: A. Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, vol. I, ed. a 4-a, București, 2005, pp. 590-591; V. Vedinaș, *Statutul funcționarilor publici (Legea nr. 188/1999). Comentarii, legislație, doctrină și jurisprudență*, ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, București, 2016, p. 44; V. Vedinaș, *Codul administrativ annotat. Noutăți. Examinare comparativă. Note explicative*, ed. a 3-a, Ed. Universul Juridic, București, 2021, pp. 377-379; V. Vedinaș, *Raportul dintre statutul general al funcționarilor publici și statutele speciale aplicabile diferitelor categorii de funcționari publici*, în *Dreptul* nr. 5/2007, pp. 141-150. •

 COMENTARIU

Cuprins

§1. Norme generale – norme speciale 14
 §2. Funcționar public cu statut general – funcționar public cu statut special 14
 §3. Reguli privind aplicarea normelor generale asupra funcționarilor publici cu statut special 14

§1. Norme generale – norme speciale

Dacă analizăm denumirea acestui articol și conținutul lui, apreciem că nu este cea mai fericită corespondență. Denumirea articolului este „*Dispoziții privind completarea cu normele speciale*”, însă din conținutul lui ajungem la concluzia că **situația este invers**, în sensul că **normele speciale se completează cu dreptul comun, reprezentat de Titlul II al Părții a VI-a a Codului**.

Să ne explicăm raționamentul. Prevederile Titlului II al Părții a VI-a constituie **dreptul comun în materia funcției publice și funcționarilor publici**. Semnificația sintagmei de „*drept comun*”, în general, este aceea de **ansamblu de reguli juridice care se aplică unei instituții juridice**. În cazul funcționarului public, dreptul comun îl reprezintă ansamblul normelor cuprinse în Titlul II al Părții a VI-a Codului administrativ.

Dreptul special în materia funcționarului public este reprezentat de normele particulare, care se aplică unor categorii de funcționari publici și care sunt consacrate prin legi organice speciale.

§2. Funcționar public cu statut general – funcționar public cu statut special

Codul administrativ prevede, în art. 380, intitulat „*Statutele speciale*”, categoriile de structuri de specialitate ale căror funcționari publici pot beneficia de statute speciale prevăzute prin legi organice speciale, cărora se pot adăuga *alte servicii publice stabilite prin lege, care îndeplinesc activitățile prevăzute la art. 370 alin. (3) lit. h*). Precizăm că norma la care se trimite are la rândul ei acest caracter și prevede că pot reprezenta **prerogative de putere publică cu caracter special alte activități cu caracter special care privesc exercitarea autorității publice în domenii de competență exclusivă a statului, în temeiul și în executarea legilor și a celorlalte acte normative**.

Din analiza întreprinsă asupra denumirii articolului și conținutului lui rezultă concluzia pe care am anticipat-o în secțiunea de mai sus, anume faptul că nu avem de-a face cu *dispoziții privind completarea cu normele speciale*, ci, dimpotrivă, **normele speciale se completează cu dispozițiile cuprinse în acest titlu**, care constituie, astfel, **drept comun pentru categoriile de funcționari publici a căror situație juridică este reglementată prin statute speciale**. De aceea, și denumirea corectă a articolului ar trebui să fie, în opinia noastră, „*Dispoziții de completare a statutelor speciale*”, modificare pe care o propunem *de lege ferenda*.

Noțiunea de „*statut special*” evocă acel statut juridic specific care se aplică unor categorii de funcționari publici, prin care se derogă de la statutul general, numai în limitele pe care acesta le prevede (V. Vedinaș, *Statutul funcționarilor publici...*, op. cit., p. 44).

§3. Reguli privind aplicarea normelor generale asupra funcționarilor publici cu statut special

Astfel cum am stabilit la secțiunile anterioare și după cum reiese și din conținutul textului, rezultă două concluzii cu caracter de linii *directoare* în ceea ce privește interpretarea și aplicarea prevederilor articolului:

a) Partea a VI-a reprezintă *cadrul general în materia funcției publice și a funcționarilor publici*, respectiv *dreptul comun*, cum ne-am exprimat anterior;

b) dispozițiile sale se aplică și funcționarilor publici cu statut special, cu condiția ca legea specială să nu conțină prevederi diferite de cele ale Titlului II al Părții a VI-a. Dacă aceasta cuprinde reguli derogatorii, se aplică în mod prioritar, conform principiului de drept *specialia generalibus derogant* (V. Vedinaș, *Codul administrativ adnotat, op. cit.*, p. 377).

◆ Art. 367. Dispoziții privind completarea cu alte categorii de norme

Dispozițiile prezentei părți se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz.

 Legislație: Constituția României (republicată în M. Of. nr. 767 din 31 octombrie 2003); Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ (publicată în M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004).

 Bibliografie: Ș. Beligrădeanu, I.T. Ștefănescu, *Dicționar de dreptul muncii*, Ed. Lumina Lex, București, 1997, p. 78; C. Clipa, *Drept administrativ. Teoria funcției publice. (II) Noțiunea de funcție publică și categoria de funcționar public. Dreptul aplicabil. Răspunderea juridică a funcționarilor publici*, Ed. Hamangiu, București, 2013, p. 16; A. Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, vol. I, ed. a 4-a, București, 2005, pp. 575-584; C. Moarcăș, *Paradigmele axiologice ale Dreptului muncii*, în RDP nr. 3-4/2020, p. 39; V. Vedinaș, *Statutul funcționarilor publici (Legea nr. 188/1999). Comentarii, legislație, doctrină și jurisprudență*, ed. a 2-a, revăzută și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2016, pp. 304-305; C. Gâlcă, *Codul muncii, comentat și adnotat*, Ed. Rosetti International, București, 2015, p. 12.

COMENTARIU

Cuprins

§1. Completarea cu norme aparținând dreptului muncii.....	15
§2. Completarea cu norme aparținând altor ramuri de drept	16

§1. Completarea cu norme aparținând dreptului muncii

Nicio lege, chiar dacă ea reprezintă un cod, nu poate să acopere toate aspectele pe care le presupun instituțiile juridice pe care le reglementează. Ea se completează întotdeauna cu alte norme juridice, care sunt, de regulă, menționate în cuprinsul ei. În cazul în care nu sunt menționate în conținutul legii, completarea se face în virtutea principiilor de drept, a constantelor dreptului și ale jurisprudenței.

Regula se regăsește și în reglementarea aplicabilă altor ramuri ale dreptului.

Prima categorie de norme care se aplică funcționarului public este cea de **dreptul muncii**. Faptul că dreptul muncii este prima ramură de drept care completează dispozițiile aplicabile statutului funcționarului public trebuie înțeles prin apartenența raportului de serviciu al funcționarului public la categoria raporturilor de muncă, în accepțiunea *latu sensu* a termenului. Este cunoscut faptul că între specialiștii în drept public (administrativ) și cei în dreptul muncii s-au dat și continuă să se poarte veritabile dispute cu privire la identitatea funcționarului public și determinarea ramurii de drept la care acesta trebuie studiat. Mai exact, problema pusă în discuție este dacă funcționarul public este o instituție care aparține dreptului administrativ, care își desfășoară activitatea în baza unui

raport de serviciu, născut dintr-un act de numire, sau este tot un salariat, cu anumite particularități, care desfășoară o muncă, în sens larg, și care ar trebui să fie analizat la disciplina dreptul muncii. Personal ne-am implicat în această dispută, cu toată forța și credința care ne-au călăuzit, în peste 30 de ani de activitate, în a apăra destinul funcției publice în România. Poziția pe care ne-am situat întotdeauna a fost una moderată, în care, fără a accepta varianta transferului funcționarului public din sfera publicului în cea a privatului, nu putem să negăm elementele comune pe care le prezintă funcționarul public cu salariatul. În alte cuvinte, trebuie recunoscute atât *similitudinile*, cât și *diferențierile* dintre cele două instituții juridice. În ceea ce privește specialiștii în dreptul muncii, aceștia consideră că funcțiile publice sunt „*expresia sintetică și generalizată*” a unor atribuții și sarcini de serviciu corespunzătoare unei anumite specialități. (Ș. Beligrădeanu, I.T. Ștefănescu, *op. cit.*, p. 78). Altfel spus, funcțiile publice sunt asimilate unor *locuri de muncă* (C. Clipa, *op. cit.*, p. 16), poziție pe care am respins-o întotdeauna cu vehemență.

Textul trebuie coroborat și cu art. 1 alin. (2) C. mun., conform căruia „*Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii*”. În comentarea acestei dispoziții a Codului muncii se invocă faptul că, „*relațiile de muncă ale funcționarilor publici, reglementate prin Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, se completează cu dispozițiile Codului muncii*” (C. Gâlcă, *op. cit.*, p. 12). Un alt text din Codul muncii cu care trebuie coroborat art. 367 C. adm. este art. 278 alin. (2), potrivit căruia „*Prevederile prezentului cod se aplică cu titlu de drept comun și acelor raporturi juridice de muncă neîntemeiate pe un contract individual de muncă, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective*”.

Din coroborarea dispozițiilor art. 367 C. adm. cu cele două articole din Codul muncii, respectiv art. 1 alin. (2) și art. 278 alin. (2), rezultă că **dreptul muncii reprezintă drept comun pentru funcționarului public**, în următoarele condiții:

a) Codul administrativ să nu conțină deloc dispoziții prin care să se reglementeze anumite dimensiuni ale statutului juridic al funcționarului public, să nu conțină prevederi specifice derogatorii sau să conțină dispoziții incomplete referitoare la această instituție juridică;

b) normele care se aplică în completare să nu fie incompatibile cu specificul raporturilor de serviciu ale funcționarului public.

De altfel, însuși dreptul muncii, care este, „*per se un domeniu interdisciplinar, se confruntă astăzi cu transformarea într-un ritm accelerat a muncii generată de globalizare, flexibilizare și digitalizare*” (C. Moarcăș, *op. cit.*, p. 39). În acest proces de transformare accelerată are loc un fenomen de influențare reciprocă, de „migrare” a unor instituții de la o ramură de drept la alta.

§2. Completarea cu norme aparținând altor ramuri de drept

Dacă este să comparăm dispozițiile de trimitere ale Codului administrativ (art. 367) cu dispozițiile Codului muncii [art. 1 alin. (2) și art. 278 alin. (2)], apreciem că acestea din urmă au o reglementare superioară, pentru că ele condiționează aplicabilitatea de starea de compatibilitate cu specificul raporturilor de muncă pe care le completează. Din păcate, Codul administrativ nu conține nicio condiționare, ceea ce s-ar putea interpreta în sensul că nu există restricție nici în ceea ce privește completarea, ceea ce ar fi un

nonsens. Art. 117 din vechea Lege nr. 188/1999 conținea o asemenea condiționare, prin formula „*în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice*”, la care Codul administrativ, în mod deficitar, în opinia noastră, a renunțat. Este adevărat că vechea lege viza exclusiv funcționarii publici, iar Partea a VI-a a Codului administrativ are în vedere atât funcționarii publici, cât și personalul contractual. În opinia noastră, **este necesar să se revină la impunerea condiției de compatibilitate**, într-o formă adaptată alcătuirii actuale a Părții a VI-a a Codului administrativ. Propunem să se aibă în vedere formula „*în măsura în care acestea sunt compatibile cu specificitatea situației juridice a funcționarilor publici și a personalului contractual din sectorul public*”.

Lipsa acestei precizări poate determina în practică interpretări arbitrare atât din partea instanțelor judecătorești, cât și din partea administrației înseși, în principal a persoanelor cu funcții de conducere, care pot fi tentate să trateze personalul, în special pe funcționarii publici, ca pe niște salariați obișnuiți, încălcând regulile privind stabilitatea în funcție și dreptul la carieră. Practica este plină de astfel de exemple. După cum am remarcat deja, conform Codului administrativ, și personalul contractual din sectorul bugetar are anumite particularități față de personalul contractual din sectorul privat. Constanți cu cele pe care le-am afirmat de-a lungul timpului, referindu-ne la funcționarii publici, susținem că „*nu este vorba despre o completare haotică și nelimitată, ci despre una circumstanțiată la respectarea specificității instituției al cărei regim juridic îl completează*” (V. Vedinaș, *op. cit.*, p. 304).

◆ **Art. 368. Principii aplicabile conduitei profesionale a funcționarilor publici și personalului contractual din administrația publică**

Principiile care guvernează conduita profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din administrația publică sunt:

- a) supremația Constituției și a legii, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării;
- b) prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute;
- c) asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare;
- d) profesionalismul, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;
- e) imparțialitatea și independența, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții sunt obligate să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes altul decât interesul public, în exercitarea funcției deținute;
- f) integritatea morală, principiu conform căruia persoanelor care ocupă diferite categorii de funcții le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu în considerarea funcției pe care o dețin sau să abuzeze în vreun fel de această funcție;
- g) libertatea gândirii și a exprimării, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții pot să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;
- h) cinstea și corectitudinea, principiu conform căruia în exercitarea diferitelor categorii de funcții ocupanții acestora trebuie să fie de bună-credință;
- i) deschiderea și transparența, principiu conform căruia activitățile desfășurate în exercitarea diferitelor categorii de funcții sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor;